

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Cabinet Secretar de Stat

Nr.62107/20.12.2019

B-dul Libertății, nr.16, sector 5,
cod 050706, București
Tel : +4021 311 45 94
Fax :+4021 319 97 41

Domnului Iacob BACIU
Președinte, Consiliul Economic și Social

CONSILIUL ECONOMIC SI SOCIAL	
Înregistrat nr.	6648
Data	23.12.2019

Stimate domnule Președinte,

Vă transmitem, anexat, proiectul Legii de modificare și completare a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu rugămintea de a fi introdus pe Ordinea de zi a primelor ședințe ale comisiilor de specialitate, precum și a Plenului Consiliului Economic și Social, în vederea obținerii avizului conform Legii nr.248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, vă facem cunoscut că proiectul menționat mai sus va fi analizat în cadrul ședinței Comisiei de dialog social care se va desfășura în data de 06.01.2020, ora 11.00, la sediul Ministerului Finanțelor Publice, din B-dul. Libertății, nr.16, sector 5, București, sala 372.

Ca urmare, vă transmitem Ordinea de zi a ședinței, iar în situația în care considerați necesară participarea reprezentanților CES la lucrările Comisiei de dialog social, vă rugăm să ne comunicați numele acestora pentru a le facilita accesul în minister.

Cu deosebită considerație,

ATTILA GYÖRGY

SECRETAR DE STAT

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată de necesitatea transpunerii în legislația națională, până la 31 decembrie 2019, a prevederilor următoarelor directive ale Consiliului Uniunii Europene:

- în domeniul impozitului pe profit, Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe;
- în domeniul TVA, Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre;
- în domeniile TVA și accize, Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.

**1. Descrierea situației
actuale**

A. Titlul II-Impozitul pe profit

În prezent, sunt în aplicare pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferurilor profiturilor prevederile cap. III¹ "Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care transpun prevederile Directivei 2016/1164, cu excepția celor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE, până la 31 decembrie 2019, directivă care aduce modificări și completări definatorii normelor privitoare la tratamentul elementelor hibride apărute între state membre și/sau state terțe. Termenul de transpunere a prevederilor Directivei 2016/1164, modificată prin Directiva 2017/952, este 31 decembrie 2019.

B. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

1. În prezent, sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- Campione d'Italia;
- apele italiene ale lacului Lugano.

2. La momentul actual, nu există reguli unitare la nivelul statelor membre cu privire la aplicarea unor măsuri de simplificare pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț, întrucât Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA nu conține prevederi în acest sens.

- Referitor la stocurile la dispoziția clientului:

Stocurile la dispoziția clientului se referă la situația în care, în momentul transportului bunurilor către alt stat membru, furnizorul cunoaște deja identitatea persoanei care achiziționează bunurile și căreia îi vor fi furnizate aceste bunuri într-un stadiu ulterior, după ce acestea au sosit în statul membru de destinație.

În prezent, această situație dă naștere unei operațiuni considerate livrare intracomunitară (în statul membru de plecare a bunurilor) și unei operațiuni considerate achiziție intracomunitară (în statul membru de sosire a bunurilor), urmate de o livrare „națională” în statul membru de sosire, aspect ce necesită ca furnizorul să fie identificat în scopuri de TVA în statul membru respectiv.

Pentru a soluționa dificultățile pe care acest sistem le poate provoca în practică, anumite state membre aplică măsuri de simplificare referitoare la aceste operațiuni, însă altele nu.

În România există prevederi cu privire la condițiile și procedura de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate pentru stocurile puse la dispoziția clientului în Instrucțiunile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 4120/2015, cu modificările și completările ulterioare.

- Referitor la tranzacțiile în lanț:

Operațiunile în lanț se referă la livrări succesive de bunuri care fac obiectul unui singur transport intracomunitar. Transportul intracomunitar al bunurilor trebuie să fie atribuit doar uneia dintre livrări și numai livrarea respectivă poate să beneficieze de scutirea de TVA prevăzută pentru livrările intracomunitare.

În prezent, din cauza dificultăților de alocare a transportului intracomunitar livrării corespunzătoare, există abordări diferite în rândul statelor membre, ceea ce poate duce la o impozitare dublă sau la lipsa impozitării.

3. Referitor la condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri:

În prezent, furnizarea codului de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului nu este prevăzută de Directiva TVA ca o condiție obligatorie pentru justificarea scutirii pentru livrarea intracomunitară. Însă, legislația națională, respectiv art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul

	<p>fiscal, prevede deja această condiție pentru aplicarea scutirii de TVA.</p> <ul style="list-style-type: none"> • În plus, regimul actual de TVA se bazează pe obligația furnizorului de a depune o declarație recapitulativă (așa-numita „declarație VIES”, care include codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului). Aceasta nu reprezintă, în prezent, o condiție de fond, în ceea ce privește scutirea pentru livrările intracomunitare de bunuri. În lipsa informațiilor corecte din sistemul VIES, autoritățile fiscale ale statelor membre nu sunt informate în mod corespunzător cu privire la sosirea unor bunuri neimpozitate pe teritoriul lor și trebuie să se bazeze exclusiv pe ceea ce declară persoanele impozabile. <p>C. Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale</p> <p>În prezent, sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Campione d’Italia; - apele italiene ale lacului Lugano.
<p>1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora</p>	<p>Proiectul de lege transpune prevederile Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, așa cum aceasta a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d’Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>A. Titlul II-Impozitul pe profit</p> <p>Având în vedere obligația transpunerii conforme a prevederilor Directivei 2016/1164, modificată prin Directiva 2017/952, precum și cerința de comunicare către Comisia Europeană a textului acestor măsuri, până la data de 31 decembrie 2019, ținând cont de faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice măsurile respective de la data de 1 ianuarie 2020, precum și pentru evitarea impunerii de sancțiuni, potrivit Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, este necesară adoptarea acestor măsuri fiscale prin modificarea și completarea prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>Prezentele norme reglementează tratamente neuniforme importate și</p>

tratamente neuniforme ale elementelor hibride care apar, atât între state membre, cât și în legătură cu alte state terțe, atunci când cel puțin una dintre părțile implicate este:

- o societate, contribuabil plătitor de impozit pe profit, potrivit prevederilor fiscale naționale,
- un sediu permanent sau elemente tratate drept sedii permanente ale entităților rezidente în state terțe,
- o entitate considerată transparentă în scopuri fiscale, potrivit prevederilor fiscale naționale, stabilită în România, în cazul elementelor hibride inversate.

Astfel, se reglementează patru categorii de tratamente neuniforme ale elementelor hibride:

- tratamente care rezultă din plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar;
- tratamente care sunt consecința diferențelor de alocare a plăților efectuate către o entitate hibridă sau către un sediu permanent, inclusiv ca urmare a plăților către un sediu permanent ignorat;
- tratamente care rezultă din plățile efectuate de o entitate hibridă către proprietarul ei sau plățile preconizate între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente;
- cazuri de dublă deducere apărute în urma plăților efectuate de o entitate hibridă sau de un sediu permanent.

Sfera de aplicare a normelor vizează doar acele tratamente neuniforme ale elementelor hibride care apar între un contribuabil plătitor de impozit pe profit și întreprinderile sale asociate sau între întreprinderile asociate, între sediul social și un sediu permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități, sau care rezultă dintr-un acord structurat care implică un contribuabil. Pentru astfel de cazuri, se reglementează ca întreprinderea asociată să fie deținută de contribuabil sau de o altă întreprindere asociată, sau să fie deținută printr-o participare sub formă de drepturi de vot, drepturi de proprietate asupra capitalului sau de drepturi la repartizarea profitului, de 50 % sau mai mult. De asemenea, proprietatea sau drepturile persoanelor care acționează solidar trebuie agregate în scopul aplicării acestei cerințe. În acest scop, definiția „întreprinderii asociate” a fost completată cu situațiile care reflectă controlul efectiv/influența semnificativă asupra/între întreprinderi asociate, entități care face parte din același grup consolidat în scopuri contabile, întreprinderi în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii și invers, precum și întreprinderi care au o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.

Deoarece tratamentele neuniforme ale elementelor hibride pot avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere, este necesar să se stabilească norme fiscale naționale prin care, România, ca stat membru implicat, să refuze deducerea unei plăți/cheltuieli/pierderi sau, după caz, să impună contribuabilului includerea plății în veniturile impozabile. Aceste norme se aplică numai plăților deductibile și nu

afectează caracteristicile generale ale sistemului fiscal național. De asemenea, orice ajustare ce trebuie efectuată în temeiul prezentelor norme nu ar trebui, în principiu, să afecteze alocarea drepturilor de impozitare stabilite în temeiul unei convenții de evitare a dublei impunerii între România și altă jurisdicție implicată.

În cazul plăților efectuate în temeiul unui instrument financiar, un tratament neuniform al elementelor hibride apare atunci când deducerea fără includere poate fi pusă pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plăților efectuate în temeiul acestuia. Cu toate acestea, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar nu trebuie să fie tratată ca dând naștere unui tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care avantajele fiscale acordate în jurisdicția beneficiarului plății se datorează exclusiv statutului fiscal al beneficiarului plății sau faptului că instrumentul este deținut în condițiile unui regim special.

Normele abordează, de asemenea, și cazurile de dublă deducere, indiferent dacă acestea apar ca urmare a plăților, a cheltuielilor care nu sunt tratate ca plăți în temeiul legislației naționale sau ca urmare a amortizării sau deprecierei pierderilor. Cu toate acestea, la fel ca în cazul plăților preconizate și al plăților efectuate de o entitate hibridă, care sunt ignorate de către beneficiarul plății, un tratament neuniform al elementelor hibride nu ar trebui să apară decât în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Aceasta înseamnă că, în cazul în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie reportată într-o perioadă fiscală ulterioară, cerința de a se realiza o ajustare în temeiul prezentelor norme este amânată până în momentul în care deducerea este efectiv compensată cu venituri nesupuse dublei includeri în jurisdicția plătitorului.

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride în ceea ce privește sediile permanente apar atunci când diferențele între normele din jurisdicția sediului permanent și cea de rezidență privitoare la alocarea veniturilor și a cheltuielilor între părți diferite ale aceleiași entități conduc la un tratament neuniform al rezultatelor fiscale și includ acele cazuri în care un tratament neuniform este cauzat de faptul că un sediu permanent este ignorat în temeiul legislației sucursalei. Aceste tratamente neuniforme pot avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere și, prin urmare, trebuie eliminate. În cazul sediului permanent ignorat de jurisdicția în care este situat iar România este statul membru în care contribuabilul este rezident se reglementează includerea veniturilor sediului în baza impozabilă care, altfel, ar fi fost atribuite sediului permanent. Totodată, normele acoperă și tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care apar între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități.

Pentru a evita rezultate nedorite în interacțiunea dintre norma privind instrumentele financiare hibride și cerințele de capacitate de

absorbție a pierderilor impuse băncilor și fără a aduce atingere normelor privind ajutoarele de stat, România a exclus din domeniul de aplicare al normelor reglementate instrumentele din cadrul grupului care sunt emise cu unicul scop de a îndeplini cerințele privind capacitatea de absorbție a pierderilor impuse emitentului, și nu cu scopul de a evita plata impozitelor.

Transferurile hibride pot avea drept rezultat o diferență de tratament fiscal în cazul în care, ca urmare a unui acord de a transfera un instrument financiar, randamentul aferent instrumentului respectiv ar fi considerat ca fiind obținut de mai mult de una dintre părțile la acord. În aceste cazuri, plata efectuată în cadrul transferului hibrid ar putea conduce la o deducere pentru plătitor, fiind totodată tratată de către beneficiarul plății drept randament aferent instrumentului suport. Această diferență de tratament fiscal poate conduce la o deducere fără includere sau la generarea unui excedent de credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă asupra instrumentului suport. În cazul unor transferuri hibride care au fost structurate pentru a produce excedente de credite fiscale, se reglementează împiedicarea plătitorului în utilizarea excedentului de credit pentru a obține un avantaj fiscal.

Tratamentele neuniforme importate deplasează efectul unui tratament neuniform al elementelor hibride între părți situate în țări terțe către jurisdicția unui stat membru prin utilizarea unui instrument nehibrid, subminând astfel eficacitatea normelor care neutralizează tratamentele neuniforme ale elementelor hibride. O plată deductibilă într-un stat membru poate fi folosită pentru a finanța cheltuieli care implică un tratament neuniform al elementelor hibride. Pentru a contracara astfel de tratamente neuniforme importate, prezentele norme nu permit deducerea unei plăți dacă veniturile corespunzătoare generate de plata respectivă sunt compensate, în mod direct sau indirect, cu o deducere care apare în cadrul unui tratament neuniform al elementelor hibride care are drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere între țări terțe.

În sensul celor prezentate, *tratament neuniform al elementelor hibride* reprezintă o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în cazul căruia/căreia:

- a) o plată în temeiul unui instrument financiar conduce la o deducere fără includere;
- b) o plată către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;
- c) o plată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea

- entitatea respectivă;
- d) o plată conduce la o deducere fără includere ca urmare a unei plăți către un sediu permanent ignorat;
- e) o plată de către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar respectivul tratament neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;
- f) o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform respectiv este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății; sau
- g) apare o dublă deducere.

În funcție de situația din care rezultă tratamentul neuniform al unor elemente hibride, contribuabilul român, aplică, după caz, una din următoarele regulile de ajustare:

- i se impune nededucerea unei plăți/cheltuieli, sau
- i se impune includerea plăților în veniturile sale impozabile.

De asemenea, se propune excluderea din categoria tratamentelor neuniforme ale elementelor hibride vizate de normele propuse, sub condiția îndeplinirii anumitor cerințe, cum este cazul tratamentelor rezultate dintr-o plată de dobândă efectuată către o întreprindere asociată, în cadrul unui instrument financiar, dacă instrumentul financiar a fost emis:

- în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;
- la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;
- nu ca parte a unui acord structurat.

În aplicarea normelor propuse se utilizează explicațiile și exemplele, aplicabile domeniului reglementat, din raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică referitor la Acțiunea 2 privind erodarea bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS), drept sursă de ilustrare sau interpretare, în măsura în care acestea sunt consecvente cu dispozițiile Directivei 2016/1164, așa cum aceasta este modificată de Directiva 2017/952, și cu dreptul Uniunii Europene.

B. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

1. În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE, se propun următoarele:

- includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit în

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește accizele,
- menținerea teritoriilor respective în afara domeniului de aplicare teritorială al Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

2. În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre, se propun următoarele:

- Referitor la stocurile la dispoziția clientului:

- se va considera că în momentul expedierii sau transportului bunurilor către depozitul situat într-un alt stat membru nu are loc o livrare intracomunitară în statul membru de plecare a bunurilor, respectiv o achiziție intracomunitară în statul membru în care sosesc bunurile în stoc.

- se va considera că numai în momentul în care are loc transferul dreptului de a dispune de bunuri către cumpărător are loc o livrare intracomunitară scutită în statul membru de plecare a bunurilor și o achiziție intracomunitară impozabilă în statul membru în care se află stocul de bunuri.

Astfel, se va evita situația în care furnizorul trebuie să fie înregistrat în fiecare stat membru în care a expedit/transportat bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului.

- se introduce obligația atât pentru furnizor, cât și pentru cumpărător de a ține un registru al bunurilor transferate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului, în vederea asigurării monitorizării adecvate de către administrațiile fiscale,

- se introduce obligația ca în declarația recapitulativă a furnizorului să fie menționată identitatea cumpărătorilor cărora le vor fi livrate ulterior bunurile expediate în cadrul regimului pentru stocuri la dispoziția clientului.

- Referitor la tranzacțiile în lanț:

- în cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, se va considera că expedierea sau transportul este atribuit livrării efectuate către operatorul intermediar.

- prin derogare, în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său numărul de identificare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile se va considera că transportul este atribuit livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar.

	<ul style="list-style-type: none"> • Referitor la condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri se introduce, drept condiție de fond pentru aplicarea scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare, depunerea și completarea corectă a declarației recapitulative (VIIES), cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale. <p>C. Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale</p> <p>În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE, se propune includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește accizele.</p>
3. Alte informații	Nu este cazul
<p>Secțiunea a 3-a</p> <p>Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ</p>	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prin măsurile promovate, proiectul de act normativ încurajează libera concurență și nu are incidență cu domeniul ajutoarelor de stat.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	<p>Prin transpunerea Directivei 2016/1164, modificată prin Directiva 2017/952 sunt reglementate norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale utilizate de anumite grupuri de societăți implicate în aranjamente de tip hibrid care exploatează diferențele de tratament fiscal aplicabil unei entități hibrid/instrument financiar hibrid în baza legilor uneia sau mai multor jurisdicții fiscale, fiind astfel favorabil mediului de afaceri prin promovarea unor sisteme fiscale echitabile la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene și în raport cu țările terțe.</p> <p>Transpunerea Directivei (UE) 2019/475 în domeniul TVA nu va avea impact asupra mediului de afaceri, deoarece acestea teritorii vor rămâne în continuare excluse din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.</p>

	<p>Transpunerea Directivei (UE) 2018/1910, prin care se stabilesc reguli clare la nivelul UE pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț, are un impact favorabil asupra mediului de afaceri deoarece reprezintă o simplificare pentru operatorii economici care desfășoară astfel de tranzacții, față de situația actuală în care fiecare membru și-a creat propriile reguli de impozitare a acestor tranzacții.</p> <p>În ceea ce privește condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri, impactul va fi unul favorabil în condițiile în care persoanele impozabile de bună credință care îndeplinesc condițiile legale nu vor fi afectate de modificările propuse.</p>
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	<p>Impactul asupra sarcinilor administrative este favorabil în ceea ce privește transpunerea Directivei (UE) 2018/1910, întrucât se creează un cadru legal comunitar unitar, ceea ce conduce la reducerea sarcinilor administrative pentru persoanele impozabile care vor aplica aceleași reguli de simplificare pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț.</p> <p>În ceea ce privește condițiile suplimentare de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare, nu există un impact asupra sarcinilor administrative, întrucât persoanele impozabile trebuiau și în prezent să verifice validitatea codului de TVA comunicat de client și să depună în termenul legal declarația recapitulativă completată corespunzător.</p>
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	A fost elaborat Testul IMM
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	<p>Transpunerea Directivei (UE) 2018/1910 vizează stabilirea unor reguli clare cu privire la modul de impozitare din punct de vedere al TVA a stocurilor la dispoziția clienților și tranzacțiilor în lanț, fiind de natură a conduce la o mai bună colectare a TVA.</p> <p>În ceea ce privește introducerea unor condiții de fond suplimentare pentru aplicarea scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri, aceasta are ca scop diminuarea fraudei de tip carusel.</p>

Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2017	2018	2019	2020	2021	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) TVA						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						

3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații	<p>Proiectul legislativ privind tratamentul neuniform al elementelor hibride în raport cu state membre/țări terțe include măsuri de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și a planificării fiscale la nivelul companiilor/sediilor permanente, calificate ca întreprinderi asociate, și generează, în acest context, un potențial impact pozitiv asupra veniturilor bugetare, impact care nu poate fi cuantificat având în vedere comportamentul agenților economici.</p> <p>În ceea ce privește transpunerea Directivei (UE) nr. 2018/1910, impactul asupra veniturilor din TVA este dificil de estimat întrucât acesta depinde de comportamentul și opțiunile fiecărei persoane impozabile.</p> <p>Includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal și de accize al Uniunii nu generează influențe asupra veniturilor din taxa pe valoarea adăugată, iar în ceea ce privește accizele nu se poate aprecia nivelul impactului. Analiza impactului ar fi posibilă în situația deținerii unor date comparabile privind nivelul accizei pentru perioada premergătoare transpunerii în legislația națională a includerii comunei mai sus menționate și ulterior modificării legislației.</p>					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						

<p>1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții</p>	<p>Pentru aplicarea noilor dispoziții ale Codului fiscal va fi necesară:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modificarea normelor metodologice de aplicare a Titlului VII din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016; - modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 4120/2015 din 28 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.
<p>1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare</p>	<p>Proiectul transpune prevederile Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, Directivei (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și</p>

	în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.

5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Legislativ.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul
c) Consiliul Economic și Social	Proiectul de act normativ a fost avizat de către Consiliul Economic și Social (avizul CES nr.).
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul.
e) Curtea de conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, propunerea legislativă a fost afișată pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice pentru dezbateri publice și a fost dezbătută în cadrul Comisiei de dialog social, constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2) Alte informații	Nu este cazul.

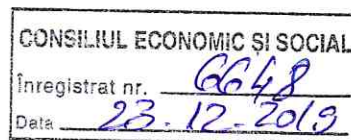
Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

**MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE,
Vasile-Florin CÎȚU**

AVIZĂM FAVORABIL

**MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE
Bogdan Lucian AURESCU**

**MINISTRUL JUSTIȚIEI
Marian Cătălin PREDOIU**

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (1), după litera e) se introduc două noi litere, litera f) și litera g), cu următorul cuprins:

”f) persoanele juridice străine rezidente într-un stat terț care desfășoară activitate în România prin intermediul unuia sau mai multor elemente tratate drept sedii permanente, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride sau tratamente neuniforme ale rezidenței fiscale astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul capitolului III ¹;

g) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride inversate astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul capitolului III ¹.”

2. La articolul 13 alineatul (2), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

”j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică, în măsura în care nu îi sunt aplicabile prevederile cap. III ¹ referitoare la tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate.”

3. La articolul 40¹ după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

”4¹. În sensul art. 40⁶ și 40⁷:

a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din situațiile prevăzute de pct. 11 al prezentului articol lit. a) subpct. (ii)-(v) sau dintr-o dublă deducere, și respectiv în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul art. 40⁶ alin. (3) sau al art. 40⁷, definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25% să fie înlocuit cu un procent impus de 50%;

b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;

c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.”

4. La articolul 40¹, după punctul 10, se introduc patru noi puncte, punctele 11, 12 , 13 și 14, cu următorul cuprins:

”11. *tratament neuniform al elementelor hibride* - o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în ceea ce privește art. 40⁶ alin. (3), și conduce la un tratament neuniform de deducere fără includere sau de dublă deducere; în înțelesul acestei definiții se au în vedere următoarele:

a) deducerea fără includere apare atunci când:

(i) plata este efectuată în temeiul unui instrument și aceasta nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă iar tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății respective. În sensul prezentului subpunct, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil, în cazul în care acea plată este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului sau este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;

(ii) plata este efectuată către o entitate hibridă iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

(iii) plata este efectuată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;

(iv) plata este efectuată către un sediu permanent ignorat;

(v) plata este efectuată de către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) plata efectuată este o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

b) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu lit. a) subpct. (i), în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună comerciantului financiar includerea tuturor sumelor încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;

c) un tratament neuniform apare numai în temeiul lit. a) subpct. (v) și (vi), precum și dintr-o dublă deducere, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;

d) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat;

e) se utilizează termenii și expresiile următoare:

(i) *tratament neuniform* - o dublă deducere sau o deducere fără includere;

(ii) *dublă deducere* - o deducere a aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, precum și într-o altă jurisdicție, jurisdicția investitorului. În cazul unei plăți efectuate de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;

(iii) *deducere fără includere* - deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată, în jurisdicția plătitorului fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate, în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;

(iv) *deducere* - suma care este tratată ca deductibilă din rezultatul fiscal/venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Deducerea/deductibilitatea pentru o plată înseamnă că, după o determinare corespunzătoare a caracterului și a modului de tratare a plății în conformitate cu legislația din jurisdicția plătitorului, plata este luată în considerare ca o deducere sau o scutire fiscală echivalentă de impozit în temeiul legislației acestei jurisdicții atunci când se calculează venitul net al contribuabilului;

(v) *includere* - suma luată în considerare la calcularea rezultatului fiscal/venitului impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

(vi) *venituri cu dublă includere* - orice element de venit care este inclus atât în temeiul prezentului titlu cât și în temeiul legislației celeilalte jurisdicții implicate în apariția tratamentului neuniform. Un element tratat ca venit conform legislației fiscale din ambele jurisdicții poate continua să se califice, însă, ca venit de includere duală chiar dacă acel venit beneficiază de o formă de eliminare a dublei impuneri, cum ar fi un credit fiscal extern sau o scutire pentru dividende, în măsura în care acea formă de eliminare a dublei impuneri asigură nesupunerea aceluiși venit supus impozitării la cota integrală într-o jurisdicție, unui impozit suplimentar conform legislației din oricare dintre jurisdicții;

(vii) *element hibrid* - aceeași/același plată/instrument/entitate/transfer/activitate economică ce este calificată/calificat în mod diferit în două jurisdicții fiscale implicate;

(viii) *plată* - orice sumă ce poate fi plătită incluzând, fără a se limita însă la acestea, o distribuire, un credit, un debit, o acumulare de bani, fără a se extinde însă asupra plăților considerate a fi efectuate doar în scopuri fiscale sau a plăților ce nu presupun crearea de drepturi economice între părți;

(ix) *instrument financiar* - orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau pe baza capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de

impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;

(x) *transfer hibrid* - orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;

(xi) *avantaj fiscal* - o scutire fiscală, o reducere a cotei de impozitare sau orice tip de credit/ rambursare fiscală, altul decât un credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă;

(xii) *entitate hibridă* - orice entitate sau acord care este considerată/considerat ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/căruia venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;

(xiii) *persoană* - o persoană fizică sau juridică, asociație de persoane, fundație, fond, precum și orice altă entitate;

(xiv) *contribuabil* - orice persoană supusă impozitării profitului/venitului într-o jurisdicție, fie în calitate de rezident fie în virtutea regulilor de sursă aplicabile, cum este cazul menținerii unui sediu permanent în acea jurisdicție;

(xv) *hibrid invers* - orice persoană, inclusiv asocierile de persoane fără personalitate juridică, tratată, în raport cu plata ce face obiectul regulii hibridului invers, ca transparentă din punct de vedere fiscal conform legislației din jurisdicția în care este înființată și ca netransparentă din punct de vedere fiscal conform legislației din jurisdicția investitorului;

(xvi) *sediul permanent ignorat* - orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție;

(xvii) *comerciant financiar* - o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare de instrumente financiare, în mod regulat și în nume propriu, cu scop lucrativ;

(xviii) *transfer hibrid pe piața reglementată* - orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;

(xix) *plătitor* - orice persoană ce efectuează o plată în cadrul unui acord, inclusiv printr-un sediu permanent al său;

(xx) *beneficiar* - orice persoană ce încasează o plată în cadrul unui acord, inclusiv printr-un sediu permanent al său;

(xxi) *investitor* - orice persoană care deține, direct sau indirect, drepturi de vot într-o altă persoană/participații la capitalul altei persoane;

(xxii) *jurisdicția beneficiarului plății* - orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația acelei oricare alte jurisdicții/orice jurisdicție în care beneficiarul este contribuabil, respectiv este supus impozitării, fie ca rezident fie în virtutea regulilor aplicabile sursei, cum ar fi menținerea unui sediu permanent în acea jurisdicție;

(xxiii) *jurisdicția investitorului* - orice jurisdicție în care investitorul este contribuabil, respectiv este supus impozitării, fie ca rezident fie în virtutea regulilor aplicabile sursei, cum ar fi menținerea unui sediu permanent în acea jurisdicție;

(xxiv) *jurisdicția plătitorului* – orice jurisdicție în care plătitorul este contribuabil, respectiv este supus impozitării, fie ca rezident fie în virtutea regulilor aplicabile sursei, cum ar fi menținerea unui sediu permanent în acea jurisdicție;

12. *grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară* - un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;

13. *acord* - orice demers, contract, schemă, plan sau înțelegere, executoriu sau nu, ce include toți pașii și tranzacțiile prin care acesta este pus în practică. Un acord poate face parte dintr-un aranjament mai amplu, poate fi un acord unic sau poate fi compus dintr-un număr de aranjamente;

14. *acord structurat* - orice acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștința de tratament neuniform și acesta/aceasta nu a beneficiat de o parte din valoarea avantajului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.”

Sensul semnificațiilor expresiilor și termenilor de la pct. 11 se utilizează și în ceea ce privește art. 40⁶, art. 40⁷, precum și art. 40⁸.

5. Articolul 40⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 40⁶ Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride

(1) În situația în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o dublă deducere se aplică una dintre următoarele reguli:

- a) în cazul unui contribuabil care desfășoară activitate, într-o altă jurisdicție, printr-un sediu permanent, respectiv deține o entitate hibridă stabilită/înregistrată într-o altă jurisdicție, nu i se acordă deducere pentru suma duplicată aferentă unei plăți efectuate/cheltuieli suportate/pierderi suferite de sediul permanent/entitatea hibridă, dedusă în jurisdicția în care este stabilit/înregistrat sediul permanent, respectiv entitatea hibridă;
- b) în cazul unei entități hibride/entități tratate drept sediu permanent nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de aceasta, în măsura în care jurisdicția investitorului său acordă deducere pentru suma duplicată aferentă plății/cheltuielii/pierderii realizate de entitate;
- c) orice deducere pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de un contribuabil este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.

(2) În măsura în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o deducere fără includere se aplică una dintre următoarele reguli:

- a) în situația în care contribuabilul are calitatea de plătitor, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată;
- b) în situația în care contribuabilul are calitatea de beneficiar al unei plăți, acesta include în veniturile impozabile cuantumul plății respective dacă jurisdicția în care își are originea plata a permis deducerea acesteia.

(3) Unui contribuabil nu i se acordă dreptul de deducere a unei plăți în măsura în care acea plată finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi

asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care unul dintre statele implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.

(4) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (2):

a) pentru lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride astfel cum sunt definite la art. 40¹ pct. 11 lit. a) subpct. (ii), (iii), (iv) sau (vi);

b) pentru lit. a) și lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:

(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;

(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;

(iii) instrumentul financiar a fost emis:

— în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;

— la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;

— nu ca parte a unui acord structurat; și

(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață.

Prezenta lit. b) se aplică până la 31 decembrie 2022.

(5) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România își desfășoară activitatea într-un alt stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scutește veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un alt stat membru/stat terț.

(6) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, beneficiile unei astfel de reduceri se limitează proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.”

6. După articolul 40⁶, se introduc patru noi articole, articolele 40⁷, 40⁸, 40⁹ și 40¹⁰, cu următorul cuprins:

„Art. 40⁷ Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate

(1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50% privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită în România, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă este considerată rezident fiscal în România și i se percepe impozit pe profit, potrivit prevederilor prezentului titlu, în

măsura în care venitul entității hibride nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din oricare altă jurisdicție implicată.

(2) Alin. (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv, stabilit în România, care îmbracă forma unui fond sau a unui organism de investiții cu deținere largă, și care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor, conform legilor speciale în materie, inclusiv în ceea ce privește protecția investitorilor.

Art. 40⁸ Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale

În măsura în care sumele reprezentând plăți, cheltuieli sau pierderi realizate de un contribuabil care își are rezidența fiscală în România și într-o altă jurisdicție fiscală, sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicții, contribuabilului nu i se acordă dreptul de deducere în cazul în care cealaltă jurisdicție fiscală permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În situația în care cealaltă jurisdicție este tot un stat membru și în temeiul unei convenții de evitare a dublei impunerii încheiate între România și acel stat, contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident fiscal în România, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plățile/cheltuielile/pierderile respective.

Art. 40⁹ Utilizarea normelor elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride

În aplicarea art. 40⁶ – 40⁸ se utilizează și normele/conceptele/definițiile/exemplele elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică cuprinse în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acțiunea 2 – raport final 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 40¹⁰ Compatibilitatea cu legislația europeană

Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, precum și pe cele ale Directivei 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 144 din 7 iunie 2017.”

7. La articolul 267, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

Livigno.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

- a) Insulele Canare;
- b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- c) Muntele Athos;
- d) Insulele Aland;
- e) Insulele anglo-normande;
- f) Campione d'Italia.
- g) apele italiene ale lacului Lugano.”

8. După articolul 270, se introduce un articol nou, art. 270¹, cu următorul cuprins:

“Art. 270¹

Stocuri la dispoziția clientului

(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;

b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;

c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situația în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile, este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;

d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru, sau, în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislația aceluși stat membru și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislația statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (2) și transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) are loc în termenul menționat la alin. (4), în momentul transferului se consideră:

a) că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit.a) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(4) În cazul în care în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alin. (2) lit. c) și la alin. (6) și nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

a) are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;

b) are loc o achiziție intracomunitară în înțelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menționat la alin. (4); și

b) persoana impozabilă care a expediat sau transportat bunurile înregistrează returnul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(6) În cazul în care în termenul menționat la alin. (4), persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții:

a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alin. (2); și

b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alin. (2) și (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția respectivă nu mai este îndeplinită.

(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. c) sau la alin. (6), condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.

(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă țară.

(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.”

9. La articolul 275, după alineatul (8) se introduc trei alineate noi, alin. (9) – (11), cu următorul cuprins:

„(9) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.

(10) Prin derogare de la dispozițiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(11) În sensul prezentului articol, «operator intermediar» înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său.”

10. La articolul 294, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Scutirea prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la art. 325 alin. (1) de a depune o declarație recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul art. 325 alin. (3), cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale competente.

11. La articolul 321, după alineatul (5) se introduc două alineate noi, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ păstrează un registru care permite autorităților fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv. Acest registru conține informațiile prevăzute la articolul 54a alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ ține un registru al bunurilor respective. Acest registru conține informațiile prevăzute la articolul 54a alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

12. La articolul 325, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fiecare persoană impozabilă înscrie în declarația recapitulativă informații cu privire la identitatea și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului conform condițiilor stabilite la art. 270¹ și cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate.”

13. La articolul 325, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului.”

14. La articolul 337, alineatul (2), literele f) și g) se abrogă.

Art. II. - Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.

Prezenta lege transpune Directiva 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, Directiva 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

